

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ**

**ΑΡΙΘΜΟΣ ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΩΣ 57/2016
ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΠΛΗΡΗΣ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ
Συνεδρίαση της 10^{ης} Μαρτίου 2016**

Σύνθεση

Πρόεδρος : Μιχαήλ Απέσσος, Πρόεδρος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

Μέλη : Ηλίας Ψώνης, Αλέξανδρος Καραγιάννης, Χρυσάφουλα Αυγερινού, Ανδρέας Χαρλαύτης, Μεταξία Ανδροβιτσανέα, Βασιλική Δούσκα και Ιωάννης – Κωνσταντίνος Χαλκιάς, Αντιπρόεδροι του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, Ηλίας Δροσογιάννης, Αντώνιος Κλαδιάς, Νικόλαος Μουδάτσος, Παρασκευάς Βαρελάς, Ασημίνα Ροδοκάλη, Θεόδωρος Ψυχογιός, Σπυριδών Παπαγιαννόπουλος, Παναγιώτης Παναγιωτουνάκος, Παναγιώτης Σπανός, Γεώργιος Κανελλόπουλος, Κωνσταντίνος Χαραλαμπίδης, Βασιλική Πανταζή, Ευγενία Βελώνη, Νίκη Μαριόλη, Ανδρέας Ανδρουλιδάκης, Αικατερίνη Γρηγορίου, Βασιλική Τύρου, Δημήτριος Χανής, Νικόλαος Δασκαλαντωνάκης, Ευφροσύνη Μπερνικόλα, Γαρυφαλιά Σκιάνη, Αφροδίτη Κουτούκη, Δήμητρα Κεφάλια, Γεώργιος Ανδρέου, Δημήτριος Αναστασόπουλος, Κωνσταντίνος Κατσούλας, Δημήτριος Μακαρονίδης, Κωνσταντίνος Κηπουρός, Αλέξανδρος Ροϊλός, Κωνσταντίνα Χριστοπούλου, Ευαγγελία Σκαλτσά, Αθηνά Αλεφάντη, Αγγελική Καστανά, Κυριακή Παρασκευοπούλου, Ελένη Πασαμιχάλη, Παναγιώτης Παππάς, Σταύρος Σπυρόπουλος, Βασίλειος Καραγεώργος, Πέτρος Κωνσταντινόπουλος, Ευσταθία Τσαούση, Γεώργιος Βαμβακίδης, Χρήστος Μηκίδης, Διονύσιος Χειμώνας και Παναγιώτα – Ελευθερία Δασκαλέα – Ασημακοπούλου, Νομικοί Σύμβουλοι του Κράτους.

Εισηγητές : Χαράλαμπος Μπρισκόλας και Αναστάσιος Μπάνος, Πάρεδροι Ν.Σ.Κ.

Αριθμός Ερωτήματος: Το υπ' αρ. πρωτ. 2/88574/31.12.2012 ερώτημα του Υπουργείου Οικονομικών / Γενικής Γραμματείας Δημοσιονομικής Πολιτικής / Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους / Γενικής Διεύθυνσης Θησαυροφυλακίου και Προϋπολογισμού / Διεύθυνσης Προϋπολογισμού Γενικής Κυβέρνησης.

Ερώτημα: Ερωτάται αν, μετά την κατάργηση των ειδικών λογαριασμών με το ν.3697/2008 και την εφαρμογή του ν.4024/2011 για το ενιαίο μισθολόγιο και στους τελωνειακούς υπαλλήλους, συντρέχει υποχρέωση του Κρατικού Προϋπολογισμού για καταβολή στο Τ.Ε.Α.Δ.Υ και ήδη Ε.Τ.Ε.Α. της προβλεπόμενης κατά τα άρθρα 11 του ν.1798/1988 και 45 του ν.3220/2004 εισφοράς ποσοστού 20% επί των εισπραττομένων δικαιωμάτων εκτέλεσης τελωνειακών εργασιών (Δ.Ε.Τ.Ε.).

Επί του ως άνω ερωτήματος, το οποίο παραπέμφθηκε, λόγω σπουδαιότητας, στην Ολομέλεια του Ν.Σ.Κ. με την υπ' αριθ. 39/2014 γνωμοδότηση του Α' Τμήματος, το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (Πλήρης Ολομέλεια) γνωμοδότησε ως εξής:

Ιστορικό

1. Εν συνεχεία του ως άνω ερωτήματος, το οποίο υπογράφεται από τον Αναπληρωτή Υπουργό Οικονομικών, ζητήθηκε, μέσω της υπηρεσίας που υπέβαλε το ερώτημα, η άποψη των συναρμόδιων υπηρεσιών του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, οι οποίες απάντησαν με τα υπ' αριθ. πρωτ. Φ.80000/22229/4174/29.8.2013 και Φ.20144/22579/754/4.10.2013 έγγραφα των Διευθύνσεων Οικονομικού και Πρόσθετης Ασφάλισης, αντίστοιχα. Σύμφωνα με τα έγγραφα αυτά, υφίσταται υποχρέωση καταβολής στο Ε.Τ.Ε.Α. (τέως Τ.Ε.Α.Δ.Υ.), της εισφοράς σε ποσοστό είκοσι τοις εκατό (20%) επί του συνόλου των εισπραττόμενων στα τελωνεία ΔΕΤΕ, για τους δικαιούχους Δ.Ε.Τ.Ε., κατά τα οριζόμενα στις διατάξεις της παρ.3 του άρθρου 17 του ν. 2676/1999, τόσο για την καταβολή της προβλεπόμενης από το άρθρο 17 του ν.2676/1999 εισφοράς της περ. δ' της παραγράφου 1Α για τους παλαιούς ασφαλισμένους και της περ. α' της παρ. 1Β για τους νέους ασφαλισμένους, από

την υπερβάλλουσα μείωση που πλέον λαμβάνουν οι ασφαλισμένοι στο Τ.Ε.Α.Δ.Υ. τελωνειακοί υπάλληλοι, όσο και για την καταβολή της σύνταξης καθώς και της προβλεπόμενης προσαύξησης, των συνταξιούχων τελωνειακών υπαλλήλων. Επισημαίνεται εξ άλλου, στα προαναφερθέντα έγγραφα, ότι παρά την κατάργηση των Ειδικών Λογαριασμών (ν.3697/2008) και την εφαρμογή του ν.4024/2011, ο οποίος προβλέπει την κατάργηση της αποζημίωσης στους υπαλλήλους, η κράτηση 20% επί των Δ.Ε.Τ.Ε. από το Υπουργείο Οικονομικών δεν έχει καταργηθεί εφόσον καμία διάταξη δεν ορίζει την παύση της σχετικής υποχρέωσης. Ενόψει τούτων και δεδομένου ότι η κράτηση 20% επί των εισπραττομένων δικαιωμάτων εκτέλεσης τελωνειακών εργασιών (Δ.Ε.Τ.Ε) αποτελεί πόρο για το Ε.Τ.Ε.Α. που είναι ο μοναδικός φορέας επικουρικής ασφάλισης, η υποχρέωση απόδοσης της κράτησης εξακολουθεί να υφίσταται.

2. Επί του υποβληθέντος ερωτήματος υπέβαλε εξάλλου, στην Ολομέλεια του Ν.Σ.Κ., τις απόψεις της και η Πανελλήνια Ένωση Συνταξιούχων Τελωνειακών Υπαλλήλων, με το υπ' αριθμ. πρωτ.4/25.1.2016 υπόμνημά της.

Νομοθετικό πλαίσιο

3. Με το **άρθρο 3 του ν. 928/1917 (Α' 218)** καθορίσθηκαν οι ώρες εργασίας των τελωνειακών καταστημάτων και γραφείων και παρασχέθηκε εξουσιοδότηση να καθορισθούν με διατάγματα οι ώρες εργασίας κατά τις Κυριακές και εξαιρετέες εορτές (παρ. 5) και οι τελωνειακές εργασίες που θα εκτελούνται πέραν του ωραρίου αυτού και εκτός των τελωνειακών καταστημάτων, προβλέφθηκε δε ότι με τα διατάγματα αυτά θα κυρωθεί τιμολόγιο των δικαιωμάτων που θα επιβάλλονται στους ιδιώτες που ζητούν τέτοιες τελωνειακές εργασίες καθώς και ο τρόπος είσπραξης και απόδοσης των δικαιωμάτων αυτών στους δικαιούχους τελωνειακούς υπαλλήλους και φύλακες (παρ. 6).

Με βάση τις εξουσιοδοτήσεις αυτές εκδόθηκε το **β.δ. της 21/22.12.1917 (Α' 297)** οι διατάξεις του οποίου τροποποιήθηκαν με το Δ/γμα της 4/5.4.1924 (Α' 77), το Δ/γμα της 11/16.6.1925 (Α' 152), το Δ/γμα της 26-2/4.3.1929 (Α' 81) καθώς και το Π.Δ. της 18/23.11.1931 (Α' 395).

Επακολούθησε ο **ν. 5415/1932 (Α' 129)**, με το άρθρο 10 του οποίου παρασχέθηκε εξουσιοδότηση να καθορισθούν με διατάγματα οι αποζημιώσεις οι οποίες εισπράττονται από τις τελωνειακές αρχές υπέρ των τελωνειακών

υπαλλήλων και ανδρών της τελωνοφυλακής για την εκτέλεση τελωνειακών εργασιών και οι οποίες επιβάλλονται σ' εκείνους που ζητούν την εκτέλεση των εργασιών αυτών, καθώς και ο τρόπος είσπραξης και απόδοσης των αποζημιώσεων αυτών στο προσωπικό των Τελωνείων.

Με επίκληση της τελευταίας αυτής εξουσιοδοτήσεως εκδόθηκε το **π.δ. της 27.8/1.9.1932** (Α' 294), με το οποίο καθορίσθηκαν οι ώρες λειτουργίας των τελωνειακών καταστημάτων (άρθρο 1), προβλέφθηκε δε ότι οι τελωνειακοί υπάλληλοι, προκειμένου να διεκπεραιώσουν την εργασία της υπηρεσίας, οφείλουν να εργάζονται και πέραν του κανονικού ωραρίου λαμβάνοντας αποζημίωση κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 8 του διατάγματος αυτού (άρθρο 2). Με το άρθρο 3 του ίδιου διατάγματος ορίσθηκε ότι οι προϊστάμενοι των τελωνειακών αρχών μπορούν να επιτρέπουν, μετά από αίτηση ιδιώτη, να εκτελούνται τελωνειακές εργασίες: α) πριν από τις κανονικές ώρες εργασίας ή κατά παράταση αυτών, β) τις Κυριακές και λοιπές εξαιρέσιμες ημέρες πέραν των κανονικών ωρών εργασίας, γ) εκτός των τελωνειακών καταστημάτων και των καθορισμένων για τελωνειακές εργασίες θέσεων του τόπου όπου η έδρα των τελωνειακών αρχών και δ) πάνω σε πλοία ή άλλα πλωτά μεταγωγικά μέσα.

Στη συνέχεια, με το ίδιο διάταγμα και τις διοικητικές πράξεις που εκδόθηκαν βάσει αυτού, ορίσθηκαν για την εκτέλεση τελωνειακών εργασιών οι θέσεις του τόπου της έδρας των τελωνείων, πέραν των οποίων οφείλονται αποζημιώσεις για τις εκτελούμενες εργασίες (άρθρο 4 όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 1 του π.δ. 12/19.12.1932, Α' 435), τα ποσά των αποζημιώσεων για κάθε τελωνειακή εργασία που εκτελείται κατά το άρθρο 3 (άρθρο 6 και άρθρο 7, που τροποποιήθηκε με το άρθρο 2 του π.δ. της 12/19.12.1932 και το άρθρο 2 του π.δ. της 9/14.8.1933, Α' 239) και τα της κατανομής των υπαλλήλων (άρθρο 8 που τροποποιήθηκε με το άρθρο 1 του π.δ. της 9/14.8.1933, το άρθρο 13 του π.δ. της 31.8/5.9.1935, Α' 393 και το β.δ. της 4/10.12.1937, Α' 504).

Στη συνέχεια, με το άρθρο 4 παρ. 1 του **α.ν.1517/1938** (Α' 476), οι παραπάνω αποζημιώσεις ονομάσθηκαν "*δικαιώματα εκτέλεσεως τελωνειακών εργασιών*" (Δ.Ε.Τ.Ε.), φέρεται δε να διατηρήθηκαν και υπό το κράτος ισχύος του **α.ν. 1502/1950** (Α' 215) και του **ν. 754/1978** (Α' 17), με τους οποίους ρυθμίσθηκαν ενιαία οι αποδοχές των δημοσίων υπαλλήλων, σύμφωνα με τα

άρθρα 12 και 6 παρ. 1 και παρ. 4β αυτών, αντίστοιχα. Ειδικότερα δε ορίσθηκε ότι το ένα πέμπτο από τα δικαιώματα (Δ.Ε.Τ.Ε.) που εισπράττονται κάθε χρόνο κατατίθεται υπέρ του Δημοσίου προκειμένου να διατεθεί για ανάγκες της τελωνειακής γενικά υπηρεσίας (άρθρο 15 παρ. 3 του ν. 754/1978, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 15 παρ. β του ν. 887/1979, Α' 69). Με εξουσιοδοτικό υπόβαθρο τις ανωτέρω διατάξεις έχουν εκδοθεί οι κατωτέρω κανονιστικές αποφάσεις:

αα) Η υ.α. υπ' αριθ. Τ.2270/409/28.3.1986 (Β' 358), με την οποία καθορίζεται ενιαίο ωρομίσθιο, το οποίο λαμβάνεται ως βάση για το ύψος εισπραττομένων Δ.Ε.Τ.Ε., η οποία τροποποιήθηκε με την υ.α υπ' αριθ. Τ.4363/1263/15.9.1993 (Β'1775), την υ.α υπ' αριθ. Τ.4835/1463/18.10.1999 (Β'1931), την υ.α. Τ.3833/1281/18.7.2000 (Β' 937), καθώς και η υ.α. υπ' αριθ. Τ.4635/1868/28.11.2001 (Β'1625) περί προσαρμογής στο ενιαίο νόμισμα ευρώ των αποφάσεων είσπραξης Δ.Ε.Τ.Ε. και

ββ) η υ.α. υπ' αριθ. Τ1651/542/4.4.2000 (Β' 420), για τον καθορισμό είσπραξης Δ.Ε.Τ.Ε., κατά την είσοδο φορτηγών από τα συνοριακά τελωνεία και κατά την βεβαίωση φόρτωσης εξαγομένων εμπορευμάτων μέσω των Ελευθέρων Ζωνών, η οποία τροποποιήθηκε με την Τ.4745/1523/18.11.2002 υ.α. (Β' 1483).

Τέλος, με τις παρ.5, 6, 7 και 8 του άρθρου 9 του ν.2093/1992 (Α'181) και την παρ.19 του άρθρου 15 του ν.2386/1996 (Α'43), προβλέφθηκε η παρακράτηση ειδικού τέλους Δ.Ε.Τ.Ε. από 5% επί του ειδικού φόρου κατανάλωσης στα πετρελαιοειδή προϊόντα και στην αλκοόλη, τα αλκοολούχα ποτά και τα είδη βιομηχανοποιημένων καπνών.

4. Με το άρθρο 11 παρ. 1 και 3 του ν. **1798/1988** (Α' 166), όπως η παράγραφος 3 αντικαταστάθηκε με την παρ.3 του άρθρου 33 του ν.1882/1990 (Α' 43), ορίσθηκαν τα εξής:

«1. Από το συνολικό ποσό του λογαριασμού των Δικαιωμάτων Εκτελέσεως Τελωνειακών Εργασιών (Δ.Ε.Τ.Ε.) που εισπράττεται κατ' έτος, καταβάλλονται κατά σειρά οι ληξιπρόθεσμες απαιτήσεις αποζημίωσης των τελωνειακών υπαλλήλων, η υπέρ του Τ.Α.Υ.Τ.Υ. εισφορά ανερχόμενη σε 17% του συνόλου των εισπραττομένων Δ.Ε.Τ.Ε., σύμφωνα με τις διατάξεις του α.ν. 941/1949 όπως ισχύει και το προβλεπόμενο από τις διατάξεις του άρθρου 17 παρ. 1 εδάφιο β' του ν. 1505/84 επίδομα εξομάλυνσης.

3. Μετά την καταβολή των κατά τα ανωτέρω υποχρεώσεων του λογαριασμού Δ.Ε.Τ.Ε. μέσα στο έτος που γεννήθηκαν, τυχόν υπάρχοντα περισσεύματά του θα παραμένουν στο λογαριασμό Δ.Ε.Τ.Ε. και στο επόμενο έτος θα περιέρχονται στον κρατικό προϋπολογισμό, θα εμφανίζονται στη συνέχεια σαν έξοδα σε ειδικό κωδικό αριθμό εξόδων και θα διατίθενται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών για την αντιμετώπιση ειδικών αναγκών βελτίωσης, είτε της εν γένει υποδομής της τελωνειακής υπηρεσίας, είτε των χώρων εργασίας των τελωνειακών υπαλλήλων δια ανεγέρσεως νέων κτιρίων. Η χρηματοδότηση της βελτίωσης ή ανέγερσης κτιρίων γίνεται με ειδική επιχορήγηση των κατά τόπους οικείων νομαρχιακών ταμείων.»

5. Με το άρθρο 5 του **ν.2526/1997** (Α' 205) ορίσθηκαν τα εξής:

«1. Οι λογαριασμοί "Δικαιώματα Εκτέλεσης Τελωνειακών Εργασιών (ΔΕΤΕ)", που έχουν συσταθεί στην Τράπεζα της Ελλάδος και η διαχείρισή τους έχει ανατεθεί σε Περιφερειακές Τελωνειακές Αρχές, ενοποιούνται σε έναν ενιαίο λογαριασμό με τον τίτλο "Δικαιώματα Εκτέλεσης Τελωνειακών Εργασιών (ΔΕΤΕ)"

2. Η διαχείριση του λογαριασμού αυτού ανατίθεται σε επιτροπή αποτελούμενη από.....».

6. Με τον **α.ν. 941/1949** συστάθηκε ν.π.δ.δ. για την προαιρετική επικουρική ασφάλιση των τελωνειακών υπαλλήλων (Τ.Α.Υ.Τ.Υ.). Με το άρθρο 3 παρ.1 περ. β' του νόμου αυτού προβλέφθηκε εισφορά των ασφαλισμένων τελωνειακών υπαλλήλων στο Ταμείο (πλέον της εισφοράς από 2% επί του βασικού οργανικού μισθού) ίση προς το 10% των δεδουλευμένων Δ.Ε.Τ.Ε. (και 10% επί των διανεμομένων πλεονασμάτων κάθε έτους και 30% επί των διατιθεμένων πλεονασμάτων σε άλλες υπηρεσίες ή οργανισμούς). Η ως άνω εισφορά υπέρ Τ.Α.Υ.Τ.Υ, αυξήθηκε, με την παρ.1 του άρθρου 11 του ν. 1798/1988 (Α' 166), όπως τροποποιήθηκε με την παρ. 3 του άρθρου 33 του ν.1882/1990 (Α' 43), σε 17% επί του συνόλου των εισπραττομένων Δ.Ε.Τ.Ε.

7. Με το **ν. 2676/1999** (Α' 1) οι φορείς κοινωνικής ασφάλισης οργανώθηκαν και αναδιοργανώθηκαν λειτουργικά σε ενιαία βάση. Με το άρθρο 17 του ως άνω νόμου, όπως το άρθρο αυτό συμπληρώθηκε με τα άρθρα 45 του ν. 3220/2004 (Α' 15) και 45 παρ.9 του ν.3943/2011 (Α' 66), ορίζονται τα εξής:

«1. Πόροι του Τ.Ε.Α.Δ.Υ. είναι :

Α. Για τους ασφαλισμένους μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1992.

α. Μηνιαία εισφορά των ασφαλισμένων οριζόμενη σε ποσοστό 5% επί των τακτικών αποδοχών που λαμβάνουν με βάση τις μισθοδοτικές καταστάσεις. Ως τακτικές αποδοχές νοούνται ο βασικός μισθός μισθολογικού κλιμακίου που θα ισχύει κάθε φορά, μετά του επιδόματος χρόνου υπηρεσίας και τις αυξήσεις της εισοδηματικής πολιτικής ή κάθε αύξηση αντί αυτής.....

β. Κράτηση ποσού ίσου με τις αποδοχές του πρώτου δεκαπενθημέρου από του διορισμού όσων ασφαλιζονται για πρώτη φορά στο Τ.Ε.Α.Δ.Υ., σε είκοσι τέσσερις (24) ισόποσες μηνιαίες δόσεις.

γ. Κράτηση της διαφοράς αποδοχών, όσων προάγονται ή λαμβάνουν μισθολογική προαγωγή, το πρώτο δεκαπενθήμερο μετά την προαγωγή ή την απονομή του επιδόματος.

δ. Κράτηση 2% στις πάσης φύσεως αμοιβές των ασφαλισμένων στο Ταμείο πέραν των προβλεπόμενων από τις διατάξεις της περίπτωσης α' περιλαμβανομένων και των εξόδων κίνησης και οδοιπορικών, με εξαίρεση τις καταβαλλόμενες για εκτός έδρας μετακινήσεις και όσων εξαιρούνται με ρητή διάταξη νόμου. Η διάταξη αυτή έχει ανάλογη εφαρμογή και στους συνταξιούχους του Ταμείου που λαμβάνουν οποιαδήποτε αμοιβή ή αποζημίωση πάσης φύσεως και μορφής από το Δημόσιο ή τον ευρύτερο δημόσιο τομέα, με εξαίρεση ποσά που λαμβάνουν από συντάξεις. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, μετά από αναλογιστική μελέτη του Ταμείου και γνώμη του Δ.Σ. του Τ.Ε.Α.Δ.Υ., το ποσοστό της κράτησης μπορεί να μεταβάλλεται. Τα καταβαλλόμενα δώρα εορτών Χριστουγέννων-Νέου Έτους και Πάσχα, καθώς και το επίδομα αδειας δεν υπόκεινται σε κράτηση, με εξαίρεση τους ασφαλισμένους στο Ταμείο Αρωγής και Υγείας Τελωνειακών Υπαλλήλων.

ε. Εισφορά εργοδότη.

Από 1.1.2000 το Δημόσιο υποχρεούται σε απόδοση εργοδοτικής εισφοράς υπέρ του Τ.Ε.Α.Δ.Υ. σε ποσοστό 1%, επί των ιδίων τακτικών αποδοχών που υπολογίζεται η μηνιαία τακτική εισφορά των ασφαλισμένων. Από 1.1.2001 το ποσοστό της εργοδοτικής εισφοράς αυξάνεται σε 2% μειούμενης αντίστοιχα της εισφοράς των ασφαλισμένων κατά 1% και από 1.1.2002 σε 3%, μειούμενης της εισφοράς των ασφαλισμένων κατά 2% και διαμορφουμένης αυτής σε 3% (ισόποση με αυτήν του εργοδότη).

Β. Για τους ασφαλισμένους από 1ης Ιανουαρίου 1993 και εφεξής :

α. Για τους διοριζόμενους μετά την 1η Ιανουαρίου 1993 και ασφαλιζόμενους στο Τ.Ε.Α.Δ.Υ., εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 22 και 32 του ν. 2084/1992, όπως αυτές ισχύουν κάθε φορά.

β. Κράτηση ποσού ίσου με τις αποδοχές του πρώτου δεκαπενθημέρου από το διορισμό όσων ασφαλιζονται για πρώτη φορά στο Τ.Ε.Α.Δ.Υ., σε είκοσι τέσσερις (24) ισόποσες μηνιαίες δόσεις.

Εισφορές που κατεβλήθησαν από τους μετά την 1.1.1993 ασφαλισμένους, κατ' εφαρμογή της διάταξης της περίπτωσης δ' της παρ. 1Α από τις παροχές των ΔΕΤΕ και ΔΙΒΕΕΤ θεωρούνται εισφορές των διατάξεων της περίπτωσης α' της παραγράφου 1Β και δεν αναζητούνται επιπλέον από τον εργοδότη ούτε επιστρέφονται σε ασφαλισμένους.....

3. Για τους ασφαλισμένους του εδαφίου Α της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου τα έσοδα που προέρχονται από παροχές μέσω ειδικών λογαριασμών εκτός του κρατικού προϋπολογισμού, πέραν της καθοριζόμενης κρατήσεως από την περίπτωση δ' του εδαφίου Α της παρ. 1 του παρόντος άρθρου, περιέρχονται στο Τ.Ε.Α.Δ.Υ. και τηρούνται σε ειδικούς λογαριασμούς αυτού, κατά φορέα προέλευσης εσόδου. Τα ποσά κάθε λογαριασμού που προκύπτουν σύμφωνα με τα ανωτέρω χορηγούνται για την αύξηση της μηνιαίας σύνταξής τους πέραν της καθοριζόμενης κάθε φορά από την παρ. 1 του εδαφίου α' του άρθρου 19 του παρόντος, στους συνταξιούχους των φορέων από τους οποίους προέρχονται τα επιπλέον έσοδα, με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων ύστερα από γνώμη του Δ.Σ. του Ταμείου, ανάλογα με την οικονομική δυνατότητα κάθε ειδικού λογαριασμού.

Ειδικά για όλους τους ασφαλισμένους του ΤΕΑΔΥ που λαμβάνουν παροχές μέσω ειδικών λογαριασμών εκτός του Κρατικού Προϋπολογισμού από ΔΙΒΕΕΤ και ΔΕΤΕ, επιβάλλεται κράτηση ή εισφορά κατά περίπτωση επί των παροχών αυτών ως ακολούθως:

α) Στους δικαιούχους ΔΙΒΕΕΤ επιβάλλεται κράτηση σε ποσοστό έξι επί τοις εκατό (6%), η οποία υπολογίζεται επί της καταβαλλόμενης σε κάθε δικαιούχο παροχής ΔΙΒΕΕΤ, ως μηνιαίας αποζημίωσης.

β) Εισφορά σε ποσοστό είκοσι επί τοις εκατό (20%), η οποία υπολογίζεται επί του συνόλου των εισπραττόμενων στα τελωνεία ΔΕΤΕ, για τους δικαιούχους

ΔΕΤΕ. Από το ποσοστό αυτό αφαιρούνται οι κρατήσεις της περίπτωσης δ' της παραγράφου 1 Α και της εισφοράς του ασφαλισμένου της περίπτωσης α' της παραγράφου 1Β του άρθρου αυτού. Το ύψος των ποσοστών των κρατήσεων ή εισφορών της παραγράφου αυτής μπορούν να αναπροσαρμόζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων. Τα ποσά κάθε λογαριασμού, που προκύπτουν σύμφωνα με τα ανωτέρω, χορηγούνται για την αύξηση της μηνιαίας σύνταξής τους πέραν των καθοριζόμενων κάθε φορά από τις παραγράφους 1 και 3 του άρθρου 19 του νόμου αυτού. Για όσους λαμβάνουν παροχές μέσω ΔΕΤΕ τα ποσοστά των αυξήσεων καθορίζονται σε συνάρτηση με τα ποσά της βασικής τους σύνταξης. Τα ποσά των προσαυξήσεων καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων ύστερα από γνώμη του Δ.Σ. του Ταμείου και ανάλογα με την οικονομική δυνατότητα του κάθε ειδικού λογαριασμού. Συνταξιούχοι, για τη χορήγηση της άνω αυξήσεως στη μηνιαία σύνταξή τους από τον ειδικό λογαριασμό ΔΙΒΕΕΤ, θεωρούνται εκείνοι στους οποίους έχει χορηγηθεί η παροχή αυτή. Η αύξηση είναι ανάλογη και με το χρόνο καταβολής της παροχής και καθορίζεται με την προαναφερόμενη υπουργική απόφαση. Ποσά, τα οποία έχουν αποδοθεί στο ΤΕΑΔΥ και στα ταμεία που συγχωνεύτηκαν σε αυτό, μέχρι την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού, από τους λογαριασμούς ΔΙΒΕΕΤ, ΔΕΤΕ ή τους δικαιούχους των λογαριασμών αυτών και τηρούνται στους ειδικούς λογαριασμούς κατά την έννοια της παραγράφου αυτής, θεωρούνται ότι καταβλήθηκαν νόμιμα υπέρ των ειδικών αυτών λογαριασμών του ΤΕΑΔΥ.....».

8. Με την υπουργική απόφαση υπ' αριθ. Φ.20144/οικ.3902/150/12.2.2004 (Β' 354), η οποία εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση της παρ.3 του άρθρου 17 του ν. 2676/1999, καθορίστηκε η προσαύξηση στις επικουρικές συντάξεις των πρώην τελωνειακών υπαλλήλων, ως εξής:

«1. Στους ασφαλισμένους του ΤΕΑΔΥ, τελωνειακούς υπαλλήλους του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών που λαμβάνουν παροχές μέσω του ειδικού λογαριασμού από Δ.Ε.Τ.Ε. χορηγείται προσαύξηση στο ποσό της καθοριζόμενης από το άρθρο 19 παρ. 1 του Ν. 2676/1999 σύνταξης, που προσδιορίζεται ως εξής:

α) Ασφαλισμένοι μέχρι 31.12.1992

Το ποσό της επιπρόσθετης σύνταξης δίδεται από τον τύπο:

$\Sigma = 11,25\% \times$ της καταβαλλόμενης σύνταξης από το Δημόσιο όπου $\Sigma =$ το ποσό προσαύξησης. Η προσαύξηση καταβάλλεται και στα δώρα εορτών και επίδομα αδείας.

β) Ασφαλισμένοι από 1.1.1993

Το ποσό της επιπρόσθετης σύνταξης δίδεται από τον τύπο:

$\Sigma = 1\% \times (\Sigma.A) \times (\lambda 35)$ όπου $\Sigma =$ το ποσό προσαύξησης. $\Sigma.A =$ Οι συντάξιμες αποδοχές συμπεριλαμβανομένου και του ποσού των ΔΕΤΕ. $\lambda =$ τα έτη για τα οποία καταβλήθηκαν ασφαλιστικές εισφορές επί των ΔΕΤΕ.

2. Η προσαύξηση της παρ. 1 α χορηγείται σταδιακά σε 4 χρόνια αρχής γενομένης από 1.7.2004 και κατά ποσοστό 2,81 % το χρόνο στους ήδη συνταξιούχους και όσους καταστούν συνταξιούχοι από 1.7.2004 και εφεξής.

3. Τα παραπάνω ποσά χορηγούνται από τον ειδικό λογαριασμό που έχει συσταθεί στο ΤΕΑΔΥ κατ' εφαρμογή των διατάξεων της παρ. 3 του άρθρου 17 του Ν. 2676/1999 όπως ισχύει κάθε φορά και από το κεφάλαιο που έχει σχηματισθεί από τις εισφορές επί των ΔΕΤΕ από 1.4.1999 και μετά».

9. Με τα άρθρα 36 παρ.1 και 38 παρ.1 και 2 του ν. 4052/2012 (Α' 41) ορίζονται τα εξής:

Άρθρο 36 - Ένταξη

1. Στο Ε.Τ.Ε.Α εντάσσονται από την έναρξη λειτουργίας του: α) το Ενιαίο Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Μισθωτών (ΕΤΕΑΜ), β) οι τομείς του Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης Ιδιωτικού Τομέα (ΤΕΑΙΤ), γ) το Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Δημοσίων Υπαλλήλων (ΤΕΑΔΥ) και οι τομείς αυτού «ΤΕΑΠΟΚΑ» και «ΤΑΔΚΥ», δ) .....

Άρθρο 38 - Πόροι

«Πόροι είναι:

1. Τα έσοδα από τις ασφαλιστικές εισφορές των ασφαλισμένων και εργοδοτών.....

2. Τα έσοδα από τις προβλεπόμενες εισφορές υπέρ των ταμείων - τομέων και κλάδων που εντάσσονται στο ΕΤΕΑ, οι πρόσοδοι περιουσίας, καθώς και η απόδοση των κεφαλαίων και αποθεματικών αυτών και κάθε άλλο έσοδο και πόρος που προβλέπεται στην οικεία νομοθεσία ή άλλες γενικές διατάξεις νόμων.»

10. Με τις παρ.1,3,4,5 και 7 του άρθρου 2 του ν. **3697/2008** (Α'194) ορίζονται τα εξής:

«1. Εντός διμήνου από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου καταργούνται όλοι οι Ειδικόι Λογαριασμοί του άρθρου 1 του νόμου αυτού, που λειτουργούν σε Υπουργεία, Ν.Π.Δ.Δ. και τον ευρύτερο Δημόσιο Τομέα.

3. Τα περιουσιακά στοιχεία των ειδικών λογαριασμών του άρθρου 1 του νόμου αυτού αποτελούν δημόσια περιουσία όταν λειτουργούν σε Υπουργεία και περιουσία του οικείου φορέα όταν λειτουργούν σε Ν.Π.Δ.Δ. και τον ευρύτερο Δημόσιο Τομέα. Αντίστοιχα, οι πόροι και το προϊόν τους αποτελούν δημόσια έσοδα και περιέρχονται αυτοδίκαια στον Κρατικό Προϋπολογισμό ή περιουσία του οικείου φορέα στου οποίου τον προϋπολογισμό αυτοδίκαια περιέρχονται, κατά τα οριζόμενα με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών στην οποία καθορίζεται και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια.

4. Οι διατάξεις που προβλέπουν πόρους για τους ειδικούς λογαριασμούς του άρθρου 1 του νόμου αυτού, που τυχόν προέρχονται από φόρους, τέλη, ποσοστό επί δαπανών ή επενδύσεων, κρατήσεις, δικαιώματα, προκαταβολές και οποιαδήποτε άλλη αιτία, διατηρούνται σε ισχύ και οι πόροι αυτοί περιέρχονται στον Κρατικό Προϋπολογισμό και αποτελούν έσοδο του Δημοσίου όταν οι Λογαριασμοί αυτοί λειτουργούν σε Υπουργεία, ενώ όταν λειτουργούν σε Ν.Π.Δ.Δ. και τον ευρύτερο Δημόσιο Τομέα περιέρχονται στον Προϋπολογισμό του οικείου φορέα του οποίου και αποτελούν έσοδο, κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 3.

Ειδικές διατάξεις που προβλέπουν απόδοση εσόδων και χρηματικών υπολοίπων στον Κρατικό Προϋπολογισμό εξακολουθούν να ισχύουν.

5. Οι δαπάνες, οι οποίες είναι σχετικές με το σκοπό για τον οποίο συστάθηκαν οι Ειδικόι Λογαριασμοί του άρθρου 1, βαρύνουν τον Κρατικό Προϋπολογισμό όταν οι Λογαριασμοί αυτοί λειτουργούν σε Υπουργεία και τον προϋπολογισμό του οικείου φορέα όταν λειτουργούν σε Ν.Π.Δ.Δ. και τον ευρύτερο Δημόσιο Τομέα. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών που θα εκδοθούν εντός δύο μηνών από την ψήφιση του νόμου θα ρυθμίζονται τα θέματα που αφορούν τις καταργούμενες επιτροπές διαχείρισης των Ειδικών Λογαριασμών και κάθε άλλο θέμα σχετικό με την παράγραφο αυτή.

7. Οι δαπάνες που αφορούν κάθε μορφής παροχές σε υπαλλήλους πραγματοποιούνται με την έκδοση μισθοδοτικών καταστάσεων από την οικονομική υπηρεσία του οικείου φορέα κατά τις διέπουσες το Δημόσιο και κάθε φορέα διατάξεις. Οι πάσης φύσεως λοιπές δαπάνες πραγματοποιούνται με την έκδοση τακτικού χρηματικού εντάλματος πληρωμής από την οικονομική υπηρεσία του οικείου φορέα, εφαρμοζομένων περαιτέρω των περί ελέγχου των δαπανών δημοσιονομικών διατάξεων που ισχύουν κάθε φορά για τον φορέα αυτόν. Κατά τα λοιπά εφαρμόζεται υποχρεωτικά και πλήρως το Δημόσιο Λογιστικό και το λογιστικό των ν.π.δ.δ.».

11. Με το άρθρο 29 παρ. 1 και 2 και το άρθρο 30 παρ. 1, εδάφιο πρώτο του ν. 4024/2011 (Α' 226), όπως ίσχυε πριν την κατάργησή του με το άρθρο 34 του ν. 4354/2015 (Α' 176), ορίζονταν τα εξής:

Άρθρο 29

«1. Οι υπάλληλοι που εντάσσονται στους νέους βαθμούς, σύμφωνα με τις διατάξεις του προηγούμενου άρθρου, λαμβάνουν το βασικό μισθό του βαθμού αυτού, ενώ όσοι εξ αυτών έχουν πλεονάζοντα χρόνο στον ίδιο βαθμό εξελίσσονται στα μισθολογικά κλιμάκια του βαθμού αυτού,...

2. Σε περίπτωση που από τις ρυθμίσεις των διατάξεων του Κεφαλαίου αυτού προκύπτουν συνολικές μηνιαίες αποδοχές μεγαλύτερες από αυτές που έπαιρναν οι δικαιούχοι τους κατά τον τελευταίο μήνα πριν την έναρξη ισχύος του παρόντος Κεφαλαίου, η προκαλούμενη αύξηση καταβάλλεται ως εξής:... Εφόσον προκύπτει μείωση η οποία είναι μεγαλύτερη κατά ποσοστό του 25% των αποδοχών που ελάμβαναν οι δικαιούχοι κατά τον τελευταίο μήνα πριν την έναρξη ισχύος των διατάξεων του παρόντος Κεφαλαίου, χωρίς στην ανωτέρω σύγκριση να λαμβάνεται υπόψη το ποσό που καταβάλλεται ως επίδομα θέσης ευθύνης, η συνολική μείωση κατανέμεται ως εξής:

α) 25% μείωση επί των αποδοχών που ελάμβαναν οι δικαιούχοι κατά τον τελευταίο μήνα πριν την έναρξη ισχύος των διατάξεων του παρόντος Κεφαλαίου με την έναρξη ισχύος των διατάξεων του παρόντος Κεφαλαίου,
β) η υπερβάλλουσα μείωση ισόποσα σε χρονικό διάστημα δύο (2) ετών το οποίο αρχίζει ένα έτος μετά την έναρξη ισχύος των διατάξεων του παρόντος Κεφαλαίου.».

Άρθρο 30

«1. Πέραν των επιδομάτων και παροχών του παρόντος Κεφαλαίου, όλα τα λοιπά επιδόματα, αμοιβές και αποζημιώσεις, που καταβάλλονται στους υπαλλήλους που εμπíπτουν στις διατάξεις του παρόντος Κεφαλαίου, μέχρι την έναρξη της ισχύος του, με οποιαδήποτε ονομασία, συμπεριλαμβανομένων και των εξόδων κίνησης, εφόσον τα έξοδα αυτά προβλέπεται με τις ισχύουσες μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος διατάξεις να καταβάλλονται ανεξαρτήτως της μετακίνησης του υπαλλήλου, καταργούνται εφόσον δεν προβλέπεται ρητά η χορήγησή τους από τις διατάξεις του Κεφαλαίου αυτού....».

12. Τέλος, με το άρθρο 329 του ν. 4072/2012 (Α' 36) ορίστηκε ότι «αναστέλλεται, μέχρι 31.12.2016, η εφαρμογή των διατάξεων .... της περίπτωσης β' του τελευταίου εδαφίου της παρ. 2 του άρθρου 29 του ν.4024/2011».

Ερμηνεία των διατάξεων

Από τις προπαρατεθείσες διατάξεις, ερμηνευόμενες αυτοτελώς και σε συνδυασμό μεταξύ τους, προκύπτουν τα εξής:

13. Λόγω του ιδιόμορφου χαρακτήρα των τελωνειακών εργασιών, οι οποίες αποβλέπουν στην εύρυθμη και ταχεία διακίνηση των εισαγομένων και εξαγομένων εμπορευμάτων, οι τελωνειακές υπηρεσίες οφείλουν να βρίσκονται σε συνεχή ετοιμότητα. Προκειμένου δε να εκπληρωθεί ο σκοπός αυτός, που απαιτεί την παροχή των σχετικών υπηρεσιών σε οποιονδήποτε και οποτεδήποτε την ήθελε ζητήσει, ήδη από το έτος 1917, ο νόμος προέβλεψε την καταβολή κατά την εκτέλεση τελωνειακών εργασιών, τέτοιων δικαιωμάτων (Δ.Ε.Τ.Ε) στο Δημόσιο και επέκεινα ειδικής αποζημιώσεως Δ.Ε.Τ.Ε στους τελωνειακούς υπαλλήλους.

14. Από το γεγονός ότι τα δικαιώματα αυτά καταβάλλονται για την αδιάκοπη λειτουργία των αρμοδίων για την εκτέλεση των τελωνειακών εργασιών υπηρεσιών και τη συνεχή ετοιμότητα των διοικητικών οργάνων που απασχολούνται στις εργασίες αυτές, συνάγεται ότι τα Δ.Ε.Τ.Ε., αποτελούν δικαιώματα του Δημοσίου με ανταποδοτικό χαρακτήρα (βλ. ΣτΕ 1546/2005, 1062/2000 επτ., 1830/1993, 853/1992, 138/1991). Εντεύθεν, παρέπεται ότι τότε μόνον είναι νόμιμη η επιβολή και είσπραξή τους, όταν υφίσταται ο ανταποδοτικός έναντι του Δημοσίου χαρακτήρας τους (ΣτΕ 1062/2000, 1202/1991).

15. Τα ως άνω προβλεπόμενα και εισπρατιόμενα ανταποδοτικά δικαιώματα εκτελέσεως τελωνειακών εργασιών, τα οποία διαχειρίζονταν αρχικά οι περιφερειακές τελωνειακές υπηρεσίες μέσω λογαριασμών οι οποίοι τηρούνταν ξεχωριστά και εκτός Προϋπολογισμού στην Τράπεζα της Ελλάδος, ενοποιήθηκαν σε έναν ενιαίο λογαριασμό με τίτλο «Δικαιώματα Εκτέλεσης Τελωνειακών Εργασιών (Δ.Ε.Τ.Ε)», δυνάμει του άρθρου 5 παρ.1 του ν. 2526/1997, η διαχείριση του οποίου ανατέθηκε σε επιτροπή που συστάθηκε με την παρ.2 του ίδιου άρθρου και νόμου και από το προϊόν του καταβαλλόταν ειδική αποζημίωση Δ.Ε.Τ.Ε, ως πρόσθετη παροχή, στους εν ενεργεία τελωνειακούς υπαλλήλους.

16. Με το ν. 2676/1999 συστάθηκε το ν.π.δ.δ. Τ.Ε.Α.Δ.Υ. για την υποχρεωτική και αυτοδίκαιη επικουρική ασφάλιση των δημοσίων υπαλλήλων, στους οποίους περιλαμβάνονται και οι τελωνειακοί υπάλληλοι, από δε την ημερομηνία συστάσεως του Τ.Ε.Α.Δ.Υ, το συσταθέν δυνάμει του α.ν. 941/1949 Τ.Α.Υ.Τ.Υ. καταργήθηκε και το σύνολο του ενεργητικού και παθητικού της περιουσίας του περιήλθε αυτοδικαίως στο Τ.Ε.Α.Δ.Υ. Περαιτέρω, από τον Ιούλιο του έτους 2012, με το ν. 4052/2012, το Τ.Ε.Α.Δ.Υ. εντάχθηκε στο (ν.π.δ.δ.) Ενιαίο Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης (Ε.Τ.Ε.Α.), χωρίς να θιγούν τα έσοδα από τις προβλεπόμενες εισφορές υπέρ του Τ.Ε.Α.Δ.Υ, για τα οποία ορίσθηκε ότι αποτελούν έσοδα πλέον του Ε.Τ.Ε.Α.

17. Για την κατά τα ανωτέρω υποχρεωτική και αυτοδίκαιη επικουρική ασφάλιση των τελωνειακών υπαλλήλων προβλέπεται, για τους ασφαλισμένους μέχρι 31.12.1992 :

α) μηνιαία εισφορά ασφαλισμένου, σε ποσοστό 5% επί των τακτικών αποδοχών (μειωμένη από 1.1.2002 σε 3%), η οποία, ειδικώς για τους τελωνειακούς υπαλλήλους, επιβαλλόταν και στα καταβαλλόμενα δώρα εορτών και στο επίδομα αδείας και, μεταξύ άλλων, κράτηση 2% στις πάσης φύσεως αμοιβές, περιλαμβανομένων και των εξόδων κίνησης και οδοιπορικών και

β) μηνιαία εισφορά εργοδότη, αρχικώς σε ποσοστό 1% επί των, ιδίων ως άνω, τακτικών αποδοχών, αυξηθείσα από 1.1.2002, σε 3%.

Περαιτέρω, για τους ασφαλισμένους μετά την 1.1.1993, οι εισφορές καθορίζονται με παραπομπή στις διατάξεις των άρθρων 32 και 22 του ν. 2084/1992, ήτοι σε συνολικό ποσοστό 6% επί των πάσης φύσεως αποδοχών,

όπως οι τελευταίες ορίζονται στην παρ.2 του άρθρου 22 του ίδιου νόμου, εκ του οποίου ποσοστού το ½ (3%) βαρύνει τον ασφαλισμένο και το ½ (3%) το Δημόσιο-εργοδότη.

18. Πέραν των ως άνω, παγίων και ανερχόμενων στο ίδιο ποσοστό εισφορών, για όλους τους ασφαλιζομένους στο Τ.Ε.Α.Δ.Υ (και ήδη Ε.Τ.Ε.Α.) υπαλλήλους, με την παρ.3 του άρθρου 17 του ν.2676/1999, όπως η παράγραφος αυτή συμπληρώθηκε με νέα εδάφια με την παρ.2 του άρθρου 45 του ν. 3220/2004, προβλέφθηκε ειδική «εισφορά» σε ποσοστό 20%, υπολογιζόμενη επί του συνόλου των εισπραττομένων Δ.Ε.Τ.Ε. «για τους δικαιούχους ΔΕΤΕ» τελωνειακούς υπαλλήλους, η οποία, ως έσοδο του Τ.Ε.Α.Δ.Υ., περιερχόταν σ' αυτό και τηρούνταν σε ειδικό λογαριασμό του Ταμείου. Από το προϊόν αυτού του ειδικού λογαριασμού, η ως άνω διάταξη προβλέπει να χορηγείται προσαύξηση στη μηνιαία επικουρική σύνταξη του ασφαλισμένου συνταξιούχου τελωνειακού υπαλλήλου, πέραν του καθοριζομένου κάθε φορά από τις παραγράφους 1 και 3 του άρθρου 19 του ίδιου νόμου, ύψους αυτής, για όλους τους ασφαλισμένους του.

19. Με το άρθρο 2 του ν.3697/2008 καταργήθηκαν οι ειδικοί λογαριασμοί που λειτουργούσαν σε Υπουργεία και ν.π.δ.δ. Σε εκτέλεση του νόμου αυτού ο ειδικός λογαριασμός «Δικαιώματα Εκτέλεσης Τελωνειακών Εργασιών (Δ.Ε.Τ.Ε.)», που είχε συσταθεί και λειτουργούσε στο Υπουργείο Οικονομικών δυνάμει της υ.α. υπ' αριθ. Τ.2614/809/21.6.2005, καθώς και ο ειδικός λογαριασμός με αριθμό 250986/7 «ΤΕΑΔΥ/Διαχειριστικός Λογαριασμός Υπηρεσιακής Μονάδας ΙΑ», καταργήθηκαν.

20. Περαιτέρω, και μεν καταργήθηκαν, κατά τα ανωτέρω, οι ειδικοί λογαριασμοί μέσω των οποίων κατεβάλετο στους τελωνειακούς υπαλλήλους η ειδική αποζημίωση Δ.Ε.Τ.Ε. και στους συνταξιούχους τελωνειακούς υπαλλήλους η προσαύξηση στην επικουρική σύνταξη από το Τ.Ε.Α.Δ.Υ, ωστόσο οι διατάξεις που προέβλεπαν πόρους για τους λογαριασμούς αυτούς, διατηρήθηκαν σε ισχύ δυνάμει της παρ.4 του άρθρου 2 του ν.3697/2008 και οι πόροι αυτοί ορίσθηκε ότι περιέρχονται στον Κρατικό Προϋπολογισμό και αποτελούν έσοδο του Δημοσίου, σχετικώς δε ορίσθηκε, με το πρώτο εδάφιο της παρ. 5 του άρθρου 2 του ίδιου νόμου, ότι οι δαπάνες *«που είναι σχετικές με το σκοπό για τον οποίο συστάθηκαν οι Ειδικοί Λογαριασμοί... βαρύνουν τον*

Κρατικό Προϋπολογισμό όταν οι Λογαριασμοί αυτοί λειτουργούν σε Υπουργεία και τον προϋπολογισμό του οικείου φορέα όταν λειτουργούν σε ν.π.δ.δ.».

Εν όψει των ανωτέρω, στους μεν εν ενεργεία τελωνειακούς υπαλλήλους συνεχίσθηκε η καταβολή της ειδικής αποζημιώσεως Δ.Ε.Τ.Ε. και μετά την κατάργηση του ειδικού λογαριασμού, με την έκδοση μισθοδοτικών καταστάσεων, όπως οριζόταν στο πρώτο εδάφιο της παρ.7 του άρθρου 2 του ν.3697/2008, στο δε Τ.Ε.Α.Δ.Υ. αποδιδόταν από τον Κρατικό Προϋπολογισμό (μέχρι τον Νοέμβριο 2011), το 20% των εσόδων του Κ.Α.Ε 3415, στον οποίο απεικονίζονται τα έσοδα Δ.Ε.Τ.Ε., και επέκεινα από το Τ.Ε.Α.Δ.Υ. και ήδη το Ε.Τ.Ε.Α., καταβαλλόταν, πλέον της επικουρικής συντάξεως δυνάμει των γενικών διατάξεων, η προσαύξηση που καθορίσθηκε με την υ.α. υπ' αριθ. Φ.20144/οικ.3902/ 150/12.2.2004.

21. Με το ενιαίο μισθολόγιο του ν.4024/2011 και ειδικότερα δυνάμει της παρ.1 του άρθρου 30 του νόμου αυτού, η υποχρέωση καταβολής ειδικής αποζημιώσεως Δ.Ε.Τ.Ε. προς τους εν ενεργεία τελωνειακούς υπαλλήλους καταργήθηκε, χωρίς ωστόσο από την κατάργηση αυτή να θίγεται η νομιμότητα επιβολής και εισπράξεως των Δ.Ε.Τ.Ε., δυνάμει των διατάξεων που προπαρατέθηκαν, τα οποία εφεξής περιέρχονται στον Κρατικό Προϋπολογισμό ως έσοδο του Κράτους, χωρίς πλέον την υποχρέωση προβλέψεως σχετικής δαπάνης για την καταβολή ειδικής αποζημιώσεως Δ.Ε.Τ.Ε. στους τελωνειακούς υπαλλήλους, κατά τα οριζόμενα από το πρώτο εδάφιο της παρ. 5 του άρθρου 2 του ν.3697/2008. Και τούτο για τον πρόσθετο λόγο ότι η μη απόδοση ειδικής αποζημιώσεως Δ.Ε.Τ.Ε στους εν ενεργεία τελωνειακούς υπαλλήλους δεν αναιρεί τον ανταποδοτικό τους χαρακτήρα, ο οποίος δεν εξαρτάται από τον τρόπο διαθέσεως των σχετικών εσόδων (βλ. ad hoc ΣτΕ επτ. 2741/2013). Και, ναι μεν προβλέπεται, από το τελευταίο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 29 του ν. 4024/2011, η σταδιακή επιβολή της μείσεως που προκύπτει μεταξύ συνολικών αποδοχών που είναι καταβλητέες με την ένταξη στο ενιαίο μισθολόγιο και των πάσης φύσεως αποδοχών που καταβάλλονταν στους υπαλλήλους πριν την εφαρμογή των νέων διατάξεων, εφόσον αυτή υπερβαίνει σε ποσοστό το 25% των προηγούμενων αποδοχών, η ρύθμιση ωστόσο αυτή, σκοπό έχουσα την ομαλή προσαρμογή των υπαλλήλων που ελάμβαναν μεγαλύτερες αποδοχές στο νέο, μειωμένο σημαντικά, μισθολογικό καθεστώς,

δεν συνεπάγεται και την «αναβίωση» των καταργημένων επιδομάτων ή προσθέτων αποδοχών και αποζημιώσεων που ο υπάλληλος ελάμβανε πριν την ένταξή του στο ενιαίο μισθολόγιο και τη συνέχιση καταβολής τους, είτε εξ ολοκλήρου είτε κατά ποσοστό. Συνεπώς, η καταβολή αυξημένων σε σχέση με τις προβλεπόμενες από τις πάγιες διατάξεις του νέου μισθολογίου, αποδοχών, μεταξύ άλλων και στους τελωνειακούς υπαλλήλους, χωρεί σε εφαρμογή και ως έννομη συνέπεια της ειδικής διατάξεως του τελευταίου εδαφίου της παρ.2 του άρθρου 29 του ν. 4024/2011 και όχι σε εφαρμογή των καταργηθεισών μισθολογικών διατάξεων, οι οποίες προέβλεπαν την καταβολή επιδομάτων-αποζημιώσεων Δ.Ε.Τ.Ε (ή ΔΙ.Β.Ε.Ε.Τ ή Δ.Ε.Χ.Ε κλπ.) και δη ως «προσωπική διαφορά» των αποδοχών του υπαλλήλου και όχι ως «ειδική αποζημίωση ΔΕΤΕ» (ή ΔΙΒΕΕΤ ή ΔΕΧΕ κλπ).

22. Περαιτέρω, κατά την ενώπιον της Ολομέλειας συζήτηση μεταξύ των μελών αυτής, επί της ερμηνείας των προπαρατεθεισών διατάξεων, διατυπώθηκαν δύο γνώμες:

Κατά τη γνώμη της **πλειοψηφίας**, που απαρτίσθηκε από τους Αντιπροέδρους του Ν.Σ.Κ. Ηλία Ψώνη, Ανδρέα Χαρλαύτη, Μεταξία Ανδροβιτσάνεα, Βασιλική Δούσκα και Ιωάννη – Κωνσταντίνο Χαλκιά και τους Νομικούς Συμβούλους του Κράτους Αντώνιο Κλαδιά, Παναγιώτη Παναγιωτουνάκο, Παναγιώτη Σπανό, Νίκη Μαριόλη, Βασιλική Τύρου, Γαρυφαλιά Σκιάνη, Αφροδίτη Κουτούκη, Δημήτρα Κεφάλα, Γεώργιο Ανδρέου, Δημήτριο Αναστασόπουλο, Κωνσταντίνο Κατσούλα, Δημήτριο Μακαρονίδη, Κωνσταντίνο Κηπουρό, Αλέξανδρο Ροϊλό, Κωνσταντίνα Χριστοπούλου, Ευαγγελία Σκαλτσά, Αθηνά Αλεφάντη, Κυριακή Παρασκευοπούλου, Ελένη Πασαμιχάλη, Παναγιώτη Παππά, Βασίλειο Καραγεώργο, Ευσταθία Τσαούση και Γεώργιο Βαμβακίδη (ψήφοι είκοσι οκτώ - 28) προς την οποία συντάχθηκε και ο εισηγητής Αναστάσιος Μπάνος, Πάρεδρος Ν.Σ.Κ. (γνώμη χωρίς ψήφο), η εισφορά σε ποσοστό 20%, την οποία προβλέπει η παράγραφος 3β' του άρθρου 17 του ν. 2676/1999, αποτελεί εισφορά των ασφαλισμένων στο Τ.Ε.Α.Δ.Υ. (και ήδη Ε.Τ.Ε.Α) τελωνειακών υπαλλήλων και προϋποθέτει αναγκαίως την καταβολή σε αυτούς ειδικής αποζημιώσεως - επιδόματος Δ.Ε.Τ.Ε, παρακρατούμενη από τον εργοδότη-Δημόσιο και αποδιδόμενη στο Τ.Ε.Α.Δ.Υ

για την καταβολή προσαυξήσεως στην επικουρική σύνταξη των δικαιούχων-ασφαλισμένων.

23. Η προϋπόθεση αυτή προκύπτει από:

α) Τη γραμματική εκφορά των διατάξεων των δύο πρώτων εδαφίων της παραγράφου 3 του άρθρου 17 του ν. 2676/1999 και ιδίως του τρίτου εδαφίου αυτής («*Ειδικά για όλους τους ασφαλισμένους του ΤΕΑΔΥ που λαμβάνουν παροχές μέσω ειδικών λογαριασμών εκτός Κρατικού Προϋπολογισμού από ΔΙΒΕΕΤ και ΔΕΤΕ, επιβάλλεται κράτηση ή εισφορά κατά περίπτωση επί των παροχών αυτών ως ακολούθως:.....*»). Κατά τη διάταξη, συνεπώς, πόρο του Τ.Ε.Α.Δ.Υ αποτελούν (βλ. προοίμιο άρθρου 17) οι κρατήσεις επί ΔΙ.Β.Ε.Ε.Τ και οι εισφορές επί Δ.Ε.Τ.Ε, οι οποίες υπολογίζονται επί των παροχών αποζημιώσεων ΔΙ.Β.Ε.Ε.Τ και Δ.Ε.Τ.Ε προς τους δικαιούχους, από τους ειδικούς λογαριασμούς. Συνακόλουθα, αν δεν λαμβάνει κάποιος ειδική αποζημίωση Δ.Ε.Τ.Ε, δεν νοείται και δεν λογίζεται κράτηση ή εισφορά και

β) τη γραμματική εκφορά του πρώτου εδαφίου της περιπτώσεως β' της παρ.3, του άρθρου 17, σε συνδυασμό με το περιεχόμενο του επομένου εδαφίου («*β) Εισφορά σε ποσοστό είκοσι επί τοις εκατό (20%), η οποία υπολογίζεται επί του συνόλου των εισπραττομένων στα Τελωνεία ΔΕΤΕ, για τους δικαιούχους ΔΕΤΕ. Από το ποσοστό αυτό αφαιρούνται οι κρατήσεις της περίπτωσης δ' της παραγράφου 1^Α και της εισφοράς του ασφαλισμένου της περίπτωσης α' της παραγράφου 1Β του άρθρου αυτού...*»). Και ναι μεν, σύμφωνα με τη διάταξη, το 20% υπολογίζεται «*επί του συνόλου των εισπραττομένων στα Τελωνεία ΔΕΤΕ*», πάντοτε όμως και υπό την προϋπόθεση καταβολής ειδικής αποζημιώσεως Δ.Ε.Τ.Ε στους δικαιούχους, αφού η διάταξη συμπληρώνεται με τη φράση «*για τους δικαιούχους ΔΕΤΕ*». Αν συνεπώς δεν υφίστανται «*δικαιούχοι ΔΕΤΕ*», ούτε «*εισφορά*» 20% επί των εισπραττομένων Δ.Ε.Τ.Ε νοείται. Περαιτέρω, η «*εισφορά*» 20%, προβλέπεται να συμψηφίζεται με τις κρατήσεις του ασφαλισμένου (2% επί των πάσης φύσεως αμοιβών- άρα και επί της καταβαλλομένης ειδικής αποζημιώσεως Δ.Ε.Τ.Ε - για τους προ του 1993 ασφαλισμένους και 3%, για τους ασφαλισμένους από 1.1.1993 και εντεύθεν). Συνεπώς, προκύπτει ευθέως εκ του γράμματος του κανόνα δικαίου ότι ο νομοθέτης θεωρεί την «*εισφορά*» του 20%, «*εισφορά*» του ασφαλισμένου η οποία αντικρίζεται και συναθροίζεται με τις λοιπές εισφορές του.

24. Επέκεινα της, κατά τα ανωτέρω, γραμματικής ερμηνείας των διατάξεων, από την συστηματική και κατά τον επιδιωκόμενο σκοπό ερμηνεία τους, προκύπτει ότι ο Κρατικός Προϋπολογισμός αναδέχθηκε, ταυτόχρονα με την κατάργηση των ειδικών λογαριασμών, την υποχρέωση να χρηματοδοτεί τους σκοπούς που μέχρι τότε εξυπηρετούσαν οι ειδικοί λογαριασμοί. Επρόκειτο για ρύθμιση δημοσιονομικώς ουδέτερη επιδιώκουσα τον εξορθολογισμό και τη διαφάνεια στη διαχείριση των δημοσίων οικονομικών και την πλήρη αποτύπωση των δαπανών στον Κρατικό Προϋπολογισμό. Ως εκ τούτου ο Κρατικός Προϋπολογισμός αναδέχθηκε από το 2009 κι εφεξής την καταβολή της ειδικής παροχής - αποζημιώσεως Δ.Ε.Τ.Ε στους εν ενεργεία τελωνειακούς υπαλλήλους και την καταβολή ποσοστού 20% επί των εισπραττομένων Δ.Ε.Τ.Ε προς το Τ.Ε.Α.Δ.Υ για τη δημιουργία ασφαλιστικού κεφαλαίου, από το οποίο οι συνταξιούχοι τελωνειακοί θα συνέχιζαν να λαμβάνουν προσαύξηση στην επικουρική τους σύνταξη. Οι πρόσθετες παροχές της ειδικής αποζημιώσεως Δ.Ε.Τ.Ε, αποτελούν, συνεπώς, λογικό θεμέλιο της προσαυξήσεως στην επικουρική τους σύνταξη. Είναι αντίθετο στη φύση των πραγμάτων να υποθέσει κανείς ότι, ναι μεν στους εν ενεργεία τελωνειακούς δεν κρίνεται σκόπιμο από την έννομη τάξη να δίδεται πλέον πρόσθετη οικονομική παροχή, κρίνεται ωστόσο σκόπιμο να αποδίδονται σε ταμείο επικουρικής ασφαλίσεως τους πόροι από τον Κρατικό Προϋπολογισμό και όχι από τις αποδοχές των ασφαλισμένων, προκειμένου, όταν συνταξιοδοτηθούν, να προσαυξηθεί η επικουρική τους σύνταξη.

25. Περαιτέρω, οι καταβαλλόμενες πριν την εφαρμογή του ενιαίου μισθολογίου (ν. 4024/2011) ειδικές αποζημιώσεις Δ.Ε.Τ.Ε αποτελούσαν και νομικό θεμέλιο της προσαυξήσεως της επικουρικής συντάξεως, υπό την έννοια ότι προσδιορίζοντο εισφορές επί των ειδικών αυτών αποζημιώσεων, οι οποίες συγκροτούσαν ασφαλιστικό κεφάλαιο για την καταβολή της προσαυξήσεως. Κατά συνέπεια, όταν το λογικο-νομικό θεμέλιο της εισφοράς του 20% καταργηθεί, δεν είναι νοητή η διατήρηση στο νομικό κόσμο δήθεν υποχρεώσεως του Κρατικού Προϋπολογισμού να συνεχίσει να «εισφέρει» στο Τ.Ε.Α.Δ.Υ (και ήδη Ε.Τ.Ε.Α) 20% επί των εσόδων του Κρατικού Προϋπολογισμού από τα επιβαλλόμενα στις συναλλαγές Δ.Ε.Τ.Ε. Αν ήθελε κάτι τέτοιο ο νομοθέτης του ν.4024/2011, που κατάργησε την πρόσθετη παροχή, θα

το είχε θεσπίσει ρητά, δεδομένου ότι η διατήρηση «ασφαλιστικής εισφοράς» χωρίς αντίστοιχη παροχή (πρόσθετες αποδοχές) είναι η βιοτική σχέση εκείνη που θα χρειαζόταν νομοθετική ρύθμιση και όχι το αντίστροφο. Και τούτο, διότι αφού η παροχή ειδικής αποζημιώσεως Δ.Ε.Τ.Ε αποτελούσε κατά το νόμο «προϋπόθεση» καταβολής της «εισφοράς», δια της καταργήσεως της προϋποθέσεως καταργήθηκε επίσης, αυτονόητα, και η εισφορά, ενώ, αντιθέτως, επί τυχόν διατηρήσεως της εισφοράς θα έπρεπε να νομοθετηθεί ρητά η κατάργηση της προϋποθέσεως. Παγίως, άλλωστε, ο νομοθέτης του εκάστοτε θεσπιζομένου μισθολογίου χωρεί σε μείωση ή και κατάργηση μισθού ή επιδομάτων, χωρίς ταυτοχρόνως να προβαίνει και σε ρητή μείωση ή κατάργηση των επ' αυτών λογιζομένων κρατήσεων ή εισφορών, δεδομένου ότι θεωρεί τη μείωση αυτή αυτονόητη και προκύπτουσα ως μαθηματικό και λογικό αποτέλεσμα από τη μείωση ή την εκμηδένιση της βάσεως υπολογισμού τους. Όπως, συνεπώς, η, με την εφαρμογή του ενιαίου μισθολογίου (ν.4024/2011), ενδεχόμενη μείωση των τακτικών αποδοχών ή των πάσης φύσεως αμοιβών συνεπέφερε κατά μαθηματικό αποτέλεσμα μείωση των υπέρ του Τ.Ε.Α.Δ.Υ (και ήδη Ε.Τ.Ε.Α) παγίων εισφορών και κρατήσεων για την καταβολή της επικουρικής συντάξεως (βλ. άρθρο 17, παρ.1Α περ.δ', ν.2676/1999), κατά τον ίδιο τρόπο και η κατάργηση των πρόσθετων αποδοχών (της ειδικής αποζημιώσεως Δ.Ε.Τ.Ε) επέφερε την εκμηδένιση των, επί των μηδενικών πλέον προσθέτων αυτών αποδοχών, λογιζομένων εισφορών υπέρ ΤΕΑΔΥ.

26. Κατά τη γνώμη της **μειοψηφίας**, που απαρτίσθηκε από τον Πρόεδρο του Ν.Σ.Κ. Μιχαήλ Απέσσο, τους Αντιπροέδρους του Ν.Σ.Κ. Αλέξανδρο Καραγιάννη και Χρυσάφουλα Αυγερινού και τους Νομικούς Συμβούλους του Κράτους Ηλία Δροσογιάννη, Νικόλαο Μουδάτσο, Παρασκευά Βαρελά, Ασημίνα Ροδοκάλη, Θεόδωρο Ψυχογιού, Σπυρίδωνα Παπαγιαννόπουλο, Γεώργιο Κανελλόπουλο, Κωνσταντίνο Χαραλαμπίδη, Βασιλική Πανταζή, Ευγενία Βελώνη, Ανδρέα Ανδρουλιδάκη, Αικατερίνη Γρηγορίου, Δημήτριο Χανή, Νικόλαο Δασκαλαντωνάκη, Ευφροσύνη Μπερνικόλα, Αγγελική Καστανά, Σταύρο Σπυρόπουλο, Πέτρο Κωνσταντινόπουλο, Χρήστο Μητκίδη, Διονύσιο Χειμώνα και Παναγιώτα – Ελευθερία Δασκαλέα – Ασημακοπούλου (ψήφοι είκοσι τέσσερις - 24), προς την οποία συντάχθηκε και ο εισηγητής Χαράλαμπος Μπρισκόλας, Πάρεδρος Ν.Σ.Κ (γνώμη χωρίς ψήφο), ναι μεν ο προβλεπόμενος

στη διάταξη της παραγράφου 3β' του άρθρου 17 του ν. 2676/1999 πόρος του ΤΕΑΔΥ χαρακτηρίζεται από τη διάταξη αυτή ως «εισφορά», υπολογίζεται όμως, όχι επί των καταβαλλομένων στους υπαλλήλους ΔΕΤΕ, αλλά «επί του συνόλου των εισπραττομένων στα Τελωνεία ΔΕΤΕ». Συνεπώς είναι απεξαρτημένος από την καταβολή ειδικής αποζημίωσης – επιδόματος Δ.Ε.Τ.Ε. στους εν ενεργεία τελωνειακούς υπαλλήλους και η υποχρέωση απόδοσής του στο ΤΕΑΔΥ γεννάται ευθέως από την εν λόγω διάταξη, προκειμένου να δημιουργηθεί ασφαλιστικό κεφάλαιο από το οποίο θα χορηγείται προσαύξηση επικουρικής σύνταξης. Ουσιαστικώς, δηλαδή, δεν πρόκειται για «εισφορά» των τελωνειακών υπαλλήλων, αλλά για κοινωνικό πόρο θεσπισθέντα υπέρ των τελωνειακών υπαλλήλων, ο οποίος βαρύνει τις τελωνειακές πράξεις (πρβλ. ΔΕφ.Αθ.2072/2004).

27. Η αναφορά, εξάλλου, του νομοθέτη της διάταξης του άρθρου 17 του ν. 2676/1999 σε «δικαιούχους ΔΕΤΕ», προσδιορίζει αφενός τον κύκλο των προσώπων που αφορά η συγκεκριμένη ρύθμιση, δοθέντος ότι στο ίδιο άρθρο (και ειδικότερα στην παράγραφο 3α αυτού) περιλαμβάνονται ρυθμίσεις και για μία άλλη, διακριτή, σε σχέση με τους «δικαιούχους ΔΕΤΕ», κατηγορία ασφαλισμένων του ΤΕΑΔΥ (ήτοι των δικαιούχων ΔΙΒΕΕΤ), στην οποία επίσης καταβάλλονται παροχές μέσω ειδικών λογαριασμών εκτός του κρατικού προϋπολογισμού, αφετέρου δε την πηγή από την οποία αντλείται ο πόρος αυτός του ΤΕΑΔΥ, η οποία παραλλάσσει μεταξύ των δύο αυτών κατηγοριών, αφού, για μεν τους δικαιούχους ΔΙΒΕΕΤ χαρακτηρίζεται ως «κράτηση», που υπολογίζεται επί της καταβαλλόμενης σε αυτούς μηνιαίας αποζημίωσης, για δε τους δικαιούχους ΔΕΤΕ χαρακτηρίζεται ως «εισφορά», που υπολογίζεται επί του συνόλου των εισπραττομένων στα Τελωνεία ΔΕΤΕ, και πάντως η αναφορά αυτή δεν έχει την έννοια ότι εάν παύσει η καταβολή της ειδικής αποζημίωσης – επιδόματος Δ.Ε.Τ.Ε. στους εν ενεργεία τελωνειακούς υπαλλήλους, παύει ταυτοχρόνως και η υποχρέωση απόδοσης του πόρου αυτού (ήτοι της «εισφοράς» του 20% επί του συνόλου των εισπραττομένων στα Τελωνεία ΔΕΤΕ) στο ΤΕΑΔΥ.

28. Περαιτέρω, η διάταξη της παραγράφου 3β' του άρθρου 17 του ν. 2676/1999 είναι ταυτοχρόνως και ασφαλιστική, καθ' ο μέρος προβλέπει την εισφορά του πόρου και το ύψος του, αλλά και συνταξιοδοτική, καθ' ο μέρος (σε

συνδυασμό και με την διάταξη της παραγράφου 1γ του ίδιου άρθρου και νόμου) προβλέπει την, εκ του ασφαλιστικού πόρου, απονομή προσαύξησης στην μηνιαία επικουρική σύνταξη των τελωνειακών υπαλλήλων από το ΤΕΑΔΥ «ανάλογη με την οικονομική δυνατότητα του κάθε ειδικού λογαριασμού».

Αντιθέτως, η διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 30 του ν. 4024/2011, με την οποία καταργήθηκε η καταβολή της ειδικής αποζημίωσης – επιδόματος των ΔΕΤΕ προς τους εν ενεργεία τελωνειακούς υπαλλήλους, είναι σαφώς μισθολογικού χαρακτήρα. Για να θεωρηθεί συνεπώς, ότι με την θέσπιση της εν λόγω διάταξης, καταργήθηκε και ο πόρος υπέρ των τελωνειακών υπαλλήλων ασφαλισμένων στο ΤΕΑΔΥ, θα πρέπει να γίνει δεκτό ότι στη βούληση του νομοθέτη, ήταν και η κατάργηση της προσαυξημένης σύνταξης, κάτι όμως που ουδόλως προκύπτει από το γράμμα και το σκοπό της – υποτιθέμενης - καταργητικής ως άνω (αμιγώς μισθολογικού χαρακτήρα) διάταξης (του άρθρου 30 παρ.1 του ν. 4024/2011), της οποίας αποκλειστικός σκοπός, όπως και του νόμου, ήταν η ομογενοποίηση και η κατά ενιαίο τρόπο επαναρρύθμιση του μισθολογίου των δημοσίων υπαλλήλων, με την κατάργηση κάθε είδους πρόσθετων αμοιβών και αποζημιώσεων που θεσπίστηκαν κατά Υπουργείο ή κατά υπαλληλικό κλάδο και όχι η κατάργηση διατάξεων που θεσπίζουν αυξημένη επικουρική σύνταξη, προβλέποντας σχετικό κοινωνικό πόρο, ή η ενιαιοποίηση των ασφαλιστικών παροχών που λαμβάνουν οι δικαιούχοι επικουρικών συντάξεων. Αν ο νομοθέτης του ν.4024/2011 ήθελε κάτι τέτοιο, θα το όριζε ρητά, ενόψει των σοβαρών συνεπειών που μια τέτοια ρύθμιση θα επέφερε τόσο στους ασφαλισμένους όσο και στα αποθεματικά κεφάλαια του ασφαλιστικού Ταμείου.

29. Εξάλλου, κατά γενική αρχή του δικαίου, η ειδική διάταξη υπερισχύει της γενικής, και καταργείται με ειδική διάταξη και όχι με γενική. Οι γενικές, δηλαδή, ρυθμίσεις, δεν έχουν ως συνέπεια την κατάργηση των ειδικότερων διατάξεων της ισχύουσας νομοθεσίας, εφόσον ο νεότερος νόμος δεν αναφέρεται σε θέμα, το οποίο ρυθμίζουν οι διατάξεις αυτές. Μάλιστα έχει γίνει δεκτό (ad hoc ΣΤΕ 238/2011 και Γνωμ. Ε΄ Τμήμ. ΝΣΚ 589/2012), ότι ακόμη και διατάξεις της ίδιας της κοινωνικοασφαλιστικής νομοθεσίας, όταν είναι γενικές, δεν μπορεί να καταργούν τις ειδικές διατάξεις της νομοθεσίας αυτής, πολλώ δε μάλλον όταν οι γενικές αυτές (νεότερες) και αμιγώς μισθολογικού περιεχομένου διατάξεις,

ουδόλως αναφέρονται σε θέμα το οποίο ρυθμίζουν οι ειδικές κοινωνικοασφαλιστικές διατάξεις.

Πρέπει επομένως να γίνει δεκτό ότι με την ανωτέρω - μισθολογικού χαρακτήρα - διάταξη του άρθρου 30 παρ.1 του ν. 4024/2011, καταργήθηκε μεν, η υποχρέωση καταβολής των ΔΕΤΕ προς τους εν ενεργεία τελωνειακούς υπαλλήλους από 1-11-2011 και στο εξής, όχι όμως και η αντίστοιχη υποχρέωση καταβολής στο τ. ΤΕΑΔΥ (ήδη ΕΤΕΑ), της ειδικής εισφοράς 20% επί του συνόλου των εισπραττομένων στα Τελωνεία ΔΕΤΕ, καθόσον η αμιγώς κοινωνικοασφαλιστικού περιεχομένου διάταξη της παρ. 3 β' του άρθρου 17 του ν. 2676/1999 που την θεσπίζει, εξακολουθεί, ως ειδική και μη ρητώς καταργηθείσα από την άνω γενική διάταξη, να ισχύει.

Απάντηση

30. Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, επί του υποβληθέντος ερωτήματος το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (Πλήρης Ολομέλεια) γνωμοδότησε, κατά πλειοψηφία, ότι μετά την κατάργηση, με το άρθρο 30 παρ.1 του ν.4024/2011, της ειδικής αποζημιώσεως Δ.Ε.Τ.Ε. υπέρ των τελωνειακών υπαλλήλων, έπαυσε και η υποχρέωση καταβολής από τον Κρατικό Προϋπολογισμό στο Τ.Ε.Α.Δ.Υ (και ήδη Ε.Τ.Ε.Α.), ποσοστού 20% επί των εισπραττομένων ΔΕΤΕ, την οποία υποχρέωση προέβλεπε το άρθρο 17 παρ. 3 του ν. 2676/1999, όπως η παράγραφος αυτή συμπληρώθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 45 του ν. 3220/2004, σε συνδυασμό με τις διατάξεις των παραγράφων 5 και 7 του άρθρου 2 του ν. 3697/2008.

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ

Αθήνα, 18 Απριλίου 2016

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Μιχαήλ Α. Απέσσος
Πρόεδρος Ν.Σ.Κ.

ΟΙ ΕΙΣΗΓΗΤΕΣ

Χαράλαμπος Μπρισκόλας
Πάρεδρος Ν.Σ.Κ.

Αναστάσιος Μπάνος
Πάρεδρος Ν.Σ.Κ.